

שְׁוִיתִי ה' לְנֶגְדֵי תָמִיד

נְנַח נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן

קוֹנְטָרַם
אַנְשֵׁת חַיִּל

עִם תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

הוצאת

"מלא ונדיש מקו לקו"

לעלוי נשמת הרה"ח

ישראל בער אודסר זצ"ל

תלמיד הרב **ישראל קרדונר זצ"ל**

תלמידו של הרב **משה ברסלבר זצ"ל**

תלמיד **מוהרנ"ת זיע"א**

תלמידו של רביה"ק **מוהר"ן מברסלב**

נְחָ נְחָ נְחָמָן מְאוּמָן זי"ע ועכי"א

ולעלוי נשמת

עמרם יוסף ב"ר משה נחום הלוי הורביץ זצ"ל

מאיר עקביא בן יעקב ימיני זצ"ל

אהרון בן יעקב פיץ זצ"ל

ת. נ. צ. ב. ה

הודעה ובקשה

במהדורה זו מושקעת יגיעה גדולה, שיהיה הספר נקי מכל טעות ושגיאה. אבל כבר ידוע מאמר החכם "כשם שאי אפשר לבר בלי תבן, אי אפשר לספר בלי שגיאות" לכן נבקש שאם ימצא טעות או שגיאה יואילו בשובם להודיע לנו למען יתוקן הדבר במהדורה הבא בעזרה"ית לטל': 058-5581489

ניתן להשיג את כל ספרי רבי נחמן מברסלב במחיר עלות ו/או להורדה חינם

באתר: www.BreslovBooks.com

עמותת "מלא וגדיש"

להדפסת והפצת ספרי רבי נחמן מברסלב ופרסום שם הצדיק

טלפון: 052-8887039 | 054-6869986

התשע"ד

אֶשֶׁת חַיִל מִי יִמָּצֵא וְרַחֵק מִפְּנִינִים
מְכָרָה:

בְּטַח בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ וְשָׁלֵל לֹא יַחְסֹר:
גְּמַלְתָּהּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ:
דָּרְשָׁה צָמַר וּפְשָׁתִים וַתַּעַשׂ בַּחֲפִז
כַּפִּיהָ:

הִיטָה כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרַחֵק תָּבִיא
לְחֻמָּה:

וַתִּקֶּם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ
וְחֵק לְנַעֲרֹתֶיהָ:

זָמְמָה שָׂדֵה וַתִּקְחֶהּ מִפְּרֵי כַּפִּיהָ נֹטְעָה
כָּרֶם:

חָגְרָה בְּעוֹז מִתְּנִיָּהּ וַתֵּאֱמַן זִרְעוֹתֶיהָ:

טַעֲמָה כִּי טוֹב סַחֲרָה לֹא יִכָּבֵחַ
בַּלַּיְלָה נְרָה:

יָדִיהָ שְׁלָחָה בְּכִישׁוֹר וְכַפֵּיהָ תִּמְכּוּ
פֶלֶךְ:

כִּפָּה פָּרְשָׁה לְעֵנִי וַיְדִיחַ שְׁלָחָה לְאַבְיוֹן:
לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג כִּי כָּל בֵּיתָהּ
לְבֶשׂ שָׁנִים:

מַרְבָּדִים עָשְׂתָה לָּהּ יֵשׁ וְאַרְגָּמָן
לְבוּשָׁה:

נֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם זְקֵנֵי
אֶרֶץ:

סֹדִין עָשְׂתָה וְתִמְכֹּר וְחֲגוֹר נָתַנָּה
לְפָנַעֲנִי:

עַז וְהָדָר לְבוּשָׁה וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן:

פִּיָּה פִּתְחָהּ בְּחִכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל
לְשׁוֹנָהּ:

עוֹפִיָּה הִלִּיכֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עֵצְלוֹת לֹא
תֹאכַל:

קָמוּ בָנֶיהָ וַיֵּאֱשְׁרוּהָ בַּעֲלָהּ וַיְהַלְלֶיהָ:
רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חֵיִל וְאֵת עֲלוֹת עַל
כְּלָנָהּ:

שֶׁקֶר הַחֹן וְהַבֵּל הֵיפִי אִשָּׁה יִרְאֵת
יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל:

תִּגְנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ וַיְהַלְלוּהָ בְּשִׁעְרֵים
מֵעֵשִׂיָּהּ: (משלי לא, י-לא):

אשת חיל פרושים

רק לומר הנגזר של 'אשת חיל',
התעוררות כזה.. נעשה חדש! "טעמה כי
טוב סתרה..." "אשת חיל מי ימצא..."
איי יי, יכולים לגוע, איזה סתורה יש
לנו. "לא יכפה בלילה נרה.." לא יכפה
אפלו בלילה נרה. "כפה פתחה לעני.."
אתה עני? כפה פתחה לעני, היא נותן
הכל. ויש עוד - "ידיה שלחה לאביון",
עני ואביון זה תכלית השלמות - עני
ואביון, והיא לא עוזב אף עני ואביון. "לא
תירא לביתה משלג.." אין פחד! שלג? לא
תירא לביתה. מדוע? "כי כל ביתה", זה
כל ביתה, "לבוש שנים", מה זה שנים?
שנים! אם עוד לא זכיתי - אז עוד פעם,
שנים. "כי כל ביתה לבוש שנים" - אז

אין פחד. שנים, אל תקרא 'שנים' אלא
 'שנים'. שנים זה בלי סוף! "עז והדר
 לבושה, ותשחק ליום אחרון..". עז והדר -
 כל המעלות. "עז" הוא חזק, "והדר" הוא
 יפה. יש תורה שהיא חזק אבל לא יפה,
 ויש תורה שהיא יפה מאד אבל לא חזק.
 אבל אנחנו יש לנו "עז והדר" - גם חזק
 וגם יפה! "לבושה" זה הלבוש, הלבוש
 הרוחני של הנשמה, של הלב. "ותשחק
 ליום אחרון..". הו, הו, "ותשחק" שהיא
 הולכת למקום קדוש, למקום פלא כזה...
 אוי, כל פסוק - זה עז והדר! "פיה פתחה
 בחכמה", על ידי שהמוכית, האשת-חיל,
 פותח את הפה, על ידי זה נתגלה חכמה,
 "ותורת חסד על לשונה", תורת חסד -
 ללמד לאחרים. יש חסד וחסד וחסד,
 אבל "את עלית על כלנה", האשת-חיל.

יש חסד, ויש אמת, אמת, אמת, ואמת, וזה אמת עולה על הכל! "פיה פתחה..." הדבור לא יכול להפיר, עוד פעם ועוד פעם, "פיה פתחה בחכמה" כשהיא רק פותחת את הפה - תכף נתנלה חכמה בזה, 'נחל נובע מקור חכמה'. נו, ומה זה חכמה? "ותורת חסד על לשונה", לעזר לנו, חסד. לעזר לנו. "פיה פתחה בחכמה", אז כל העיר, כבר בלם, כל המתנגדים נפלו ונתבישו, רק לשמע הקול של רבי ישראל קרדוניה. "פיה פתחה בחכמה, ותורת חסד על לשונה", המתנגדים הם לא יודעים מה זה, איפה הפה? ה'לקוטי מוהר"ן' ה'ספורי מעשיות', אוי אשרינו! מה, מדוע אתה בעצבות? יש לנו תורה בזה... "לחם עצלות - לא תאכל", רק להיות בשמחה. איי איי איי,

איזה אשת-חיל... ברוך השם מה שיש לנו, 'לקוטי מוהר"ן' התורות והדבורים, כל רגע דברי השם. אפלו הבעל-שם טוב וכל הצדיקים לא השיגו מה שרבנו הקדוש השיג, רבנו הקדוש זה ענין מיוחד, עולה על הכל, "רבות בנות עשו חיל, ואת עליית על כלנה". איי, להרגיש איזה חזק, איזה גבורה, "עז והדר לבושה, ותשחק ליום אחרון". נו, נו, הפסוק ממש מבקש: "איך יכולים ללכת ממני ולהמשיך הלאה?" אוי יוי יוי, צדיקים קדושים כאלה שהחיים שלהם הם נתנו לנו בחנם! רבי ישראל אמר "עז והדר", וכל מי ששמע אלה הדבורים "עז והדר" הוא לא יכול לשפח לעולם, לנצח נצחים! איי, כל נגון היה לרבי ישראל בשמים, "ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים

יעלזו..” אַנְחֵנוּ רְקֹדְנוּ וְקַבְּלֵנוּ כָּל הָאֲבָנִים
שֶׁהָיָה שָׁם. בֶּן, הָיוּ אוֹמְרִים עָלֵינוּ: ”מָה,
הֵם מְשֻׁנְעִים, הֵם רוֹקְדִים!” אַנְחֵנוּ נִרְאָה,
רַק סְבֻלָּנוֹת, אַנְחֵנוּ נִרְאָה מָה שֶׁהָיָה
בְּעוֹלָם, אֵיזָה אוֹר, אֵיזָה שְׂמֻחָה, אֵיזָה
חַיִּים שֶׁהָיָה בְּעוֹלָם. הָעוֹלָם הַזֶּה לֹא כְּלוּם!
מָה שֵׁשׁ בְּלִקְוֵי מוֹהֲרִין, תּוֹרוֹת כְּאֵלֶּה,
דְּבוּרִים כְּאֵלֶּה.. עוֹד לֹא הָיָה פְּלִאוֹת
כְּאֵלֶּה בְּעוֹלָם. זֶה כְּלָלִיּוֹת כָּל הַתּוֹרָה! כָּל
דְּבוּר שֶׁל רַבֵּנוּ הוּא כְּלָלִיּוֹת כָּל הַתּוֹרָה
וְכָל גַּפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל וְכָל הַתְּקוּנִים שֶׁל
כָּל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל! אֲבָל קְרוֹב הַזְּמַן שֶׁזֶּה
יִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם, מָה שֶׁהָיָה, מָה שֶׁהָיָה...
אֵי, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִיךָ רַבִּי יִשְׂרָאֵל נִשְׁאָר
בְּחַיִּים! כְּשֶׁהוּא הָיָה אוֹמֵר: ”פִּיָּה פִּתְחָה
בְּחִכְמָה”, הוּא רָצָה חֲכָמָה, אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ
אִיךָ הוּא נִשְׁאָר בְּחַיִּים. ”וְתוֹרַת חֶסֶד עַל

לְשׁוֹנָה", אֵיפֹה אָנִי? יֵשׁ כָּבֶד תּוֹרַת חֶסֶד
 בָּזָה... יֵשׁ לָנוּ כָּבֶד כָּל הַיְשׁוּעוֹת שְׂאֲנַחֲנוּ
 צָרִיכִים, יֵשׁ לָנוּ כָּבֶד רַבֵּנוּ הַקָּדוֹשׁ בְּעוֹלָם
 וְהוּא נָתַן לָנוּ 'לְקוֹטֵי מוֹהֲר"ן', 'סְפוּרֵי
 מַעֲשִׂיּוֹת', 'חַיֵּי מוֹהֲר"ן', שִׁיחוֹת כְּאֵלוֹ, מֶה
 שְׁזָה.. כָּל דְּבוּר שְׁגָלָה רַבֵּנוּ – נִבְרָא עוֹלָם
 חָדָשׁ! (ישראל סבא, אשת חיל מי ימצא).

הַצַּדִּיק הַמִּקְרָב נִפְשׁוֹת, הוּא מֵתֵלֵבֵשׁ
 בְּנִפְשׁוֹתָם, כִּי הֵם נִעֲשִׂין בְּחִינַת לְבוּשֵׁי
 יָקָר אֲצֵלוֹ בְּבְחִינַת יְקָרָה הִיא מִפְּנִינִים
 שֶׁהֵתֵלְמִיד חָכֵם יָקָר מִן הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 שְׁנֹכְנֵם לְפָנָי וְלְפָנִים, כִּי הוּא לְפָנָי וְלְפָנִים
 וְהֵם מְלַבִּישִׁים אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁהֵבִיא כָּל
 זֶה רַבֵּנוּ נִרוֹ יָאִיר בְּמֵאֲמָר 'אֲשֶׁרִי הָעַם
 יוֹדְעֵי תְרוּעָה' שֶׁל הַשְּׁגָחָה שְׁלֵמָה (לקו"מ
 ח"א, יג) וְזֶהוּ בְּעֲצֻמוֹ כְבוֹדוֹ, כִּי עֵקֶר הַכְּבוֹד
 עַל יְדֵי הַלְבוּשִׁין כְּמוֹ שְׂאֲמָרוֹ רַבּוֹתֵינוּ

זְכוּרֵנוּם לְבָרְכָהּ (בְּכָא קָמָא צֵא ע"ב) רַבֵּי יוֹחָנָן
 קָרָא לְמַאֲנֵה מְכַבְּדוֹתָא: וּכְשׁוֹזְכָה שְׂיֵהִיָּה
 לוֹ לְבוֹשִׁין מִנְּפֹשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂקָרְבָן
 לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֵין כְּבוֹד גָּדוֹל מִזֶּה,
 כִּי הֵם לְבוֹשִׁים יְקָרִים מְאֹד מְאֹד, כִּי
 נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם גְּבוּהִים מְאֹד כִּידוּעַ,
 וְהוּא זוֹכָה לַעֲשׂוֹת לְעַצְמוֹ לְבוֹשִׁין מֵהֶם.
 וּכְמוֹ שְׂאִיתָא בְּזוּהַר גָּדֹל הַכְּבוֹד שְׂמַגִּיעַ
 לְמִי שְׂמֻקְרָב הָרְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה
 בְּחִינַת "עוֹ וְהָדָר לְבוֹשָׁה וְכוּ". שְׁוֹזְכָה
 לְבָגְדִים נְאִים וְחֻזְקִים, וְזֶה עַל יְדֵי "פִּיהָ
 פִּתְחָה בְּחֻכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָה",
 הֵינּוּ שְׂמֻחֲזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, שְׁוֹה
 בְּחִינַת תּוֹרַת חֶסֶד שֶׁהוּא הַלּוּמֵד תּוֹרָה
 עַל מְנַת לְלַמְּדָהּ, כְּמוֹ שְׂכַתְּב רַבְּנּוּ גֵרוֹ
 יֵאִיר בְּמֵאמֶר 'לְהַמְשִׁיךְ שְׁלוֹם בְּעוֹלָם'
 (לקו"מ ח"א, יד) וְזֶה בְּחִינַת מְדָה כְּנֶגֶד מְדָה,

כי הוא תקן אותם ותקן בחינת הלבושין
 שָׁלָהֶם כַּנ"ל, על כן זוכה לְבָגִדִים יְקָרִים
 כַּנ"ל. והן נַעֲשִׂין מִנְּפֹשׁוֹתֶם בְּעֶצְמָן
 כַּנ"ל. וְזֶהוּ בְּחִינַת שְׂאֵפּוֹטְרוֹפּוֹס לֹבֵשׁ
 מִן הַיְתוּמִים כְּדֵי שְׂיִהְיֶה מְכַבֵּד. וְכֵן כָּל
 הַפְּרָשָׁה שֶׁל 'אִשְׁתַּת חֵיל מִי יִמְצָא' מְדַבֶּרֶת
 מִזֶּה מֵהַמְּקָרֵב בְּנֵי אָדָם לְעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב שָׁם, "וְתַקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה
 וְתִתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְכוּ'". שֶׁפָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ
 זְכוּרֵנוֹם לְבִרְכָה שֶׁהוּא הַמְּלַמֵּד תּוֹרָה
 לְתַלְמִידִים, וְכֵן כָּל הַפְּרָשָׁה, עֵינֵי שָׁם. וְכֵן
 מְדַבֵּר שָׁם מִבְּחִינַת תְּקוּן הַלְּבוּשִׁין, כְּמוֹ
 שְׁכַתּוֹב, "סְדִין עֲשֵׂתָהּ וְתִמְכֹר", דְּהֵינּוּ
 שְׁעוֹשֵׂה לְבוּשִׁין נָאִים לְאַחֲרִים שֶׁמְקַרְבֵּן
 כַּנ"ל, וְעַל יְדֵי זֶה עֵז וְהִדָּר לְבוּשָׁה כַּנ"ל:

(חו"מ ב, אפוטרופוס א, א).

"רבות בנות עשו חיל ואת עליית על

בְּלָנָה" (משלי לא, כט), שֶׁנֶּאֱמַר עַל הַצַּדִּיק
הָאֵמֶת הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר הָעוֹסֵק לַעֲשׂוֹת
כְּלִים וּלְבוּשִׁים, וּלְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה בְּחֻכְמָה
אֲמִתִּית כְּזֹאת, עַד שְׂיוּכְלוּ לְהִתְקַרֵּב
הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת הַשְּׂבַח
שֶׁל אֵשֶׁת חֵיל וְכוּ', בְּחִינַת "דְּרֹשָׁה צֹמֵר
וּפְשָׁתִים", שֶׁהֵם בְּחִינַת כְּלִים וּלְבוּשִׁים
לְהַשְׁגִּת אֱלֻקוֹת וְכוּ' וְזֶה בְּחִינַת "הִיָּתָה
כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמְּרָחֵק וְכוּ', וַתָּקֵם בְּעוֹד
לֵילָה וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְכוּ'", שֶׁבַתְּקַף
חֲשֻׁכַת לַיִל הַגָּלוּת שֶׁל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
הִיא נוֹתֵנֶת לָהֶם טָרֶף וְכוּ', וְכֵן הוֹלֵךְ
וְסוֹבֵב כָּל הַשְּׂבַח הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. וְזֶה בְּחִינַת
"נוֹדַע בְּשַׁעְרִים בַּעֲלָה", שֶׁהֵם בְּחִינַת
שְׁעוּרֵי דַּאֲתוֹן דַּאֲוִרִיתָא, הֵינּוּ בְּחִינַת
צִמְצוּמִים הַנִּלְשָׁהוּא מִמְּשִׁיךְ בְּחֻכְמָתוֹ,
עַל יָדָם נוֹדַע הֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ בְּעוֹלָם, בְּחִינַת

"נודע בשערים בעלה וכו'" וזהו, "פיה
 פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה"
 ודרשו רבותינו זכרונם לברכה (סוטה מ"ט),
 זה הלומד תורה על מנת ללמדה, הינו
 כנ"ל, שמלמד תורתו לאחרים לקרבם
 להשם יתברך. וזהו, "צפיה הליכות
 ביתה", שצופה הלך ביתו איך יתנהג
 לעולם באפן שלא יכבה נרו לעולם ועד,
 שיהיה נשאר השארת חכמתו לדורי
 דורות לנצח כי "ולחם עצלות לא תאכל",
 כי לחמו ותורתו אינו לחם עצלות חס
 ושלום, כי היה זריז מאד מאד בעבודתו
 יתברך, על-כן "קמו בניה ויאשרוה",
 הם התלמידים שנקראים בנים שיקרבם
 להשם יתברך "בעלה ויהללה", זה השם
 יתברך, כי השם יתברך מסכים על זה,
 כי חפץ בזה שיקרב כלם אליו, כי חפץ

חֶסֶד הוּא. וְעַל-כֵּן "רְבוֹת בְּנוֹת עָשׂוּ חֵיל
וְאֵת עֲלִית עַל בְּלָנָה" וְכַנ"ל: (או"ח א, השכמת
הבוקר ד, יח).

הַכֶּלֶל, שְׁעַקֵּר קִיּוּם הָעוֹלָם הוּא עַל-
יְדֵי אַמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב, "וְכָל מַעֲשֵׂהוּ
בְּאַמוּנָה" (תהלים לג, ד). וְכָל הַתּוֹרָה בְּלָה
עוֹמֶדֶת עַל הָאַמוּנָה, כְּמוֹ שְׁכַתוֹב, "כָּל
מִצְוֹתַיִךְ אַמוּנָה" (שם קיט, פו). וְכְמוֹ שְׂאֵמְרוּ
רְבוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה, 'בָּא חֲבִיבִי
וְהַעֲמִידֵן עַל אַחַת - וְצַדִּיק בְּאַמוּנָתוֹ
יַחֲיֶה'. כִּי בְרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ אִישׁ נֶאֱמָן
בְּאַמֶּת שְׂרָאוֵי לְסִמּוֹךְ עָלָיו, וְאָנוּ יוֹדְעִין
מָה לְסַחֵר בְּזַה הָעוֹלָם, הוּא מַשֶּׂה רַבְּנוּ
עָלָיו הַשְּׁלוֹם, שֶׁהַצְּלִיחַ אוֹתָנוּ בְּהַצְּלָחָה
הַנְּצַחִית, וְהוֹדִיעַ לָנוּ מָה אָנוּ צְרִיכִין
לְסַחֵר בְּזַה הָעוֹלָם הָרְחוֹק מְאֹד מֵעוֹלָמוֹת
עָלְיוֹנִים, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא בָּאנוּ לְזַה הָעוֹלָם,

כִּי אִם לְסַחַר בּוֹ סְחֹרוֹת לְמַרְחָקִים
 גְּדוֹלִים, שְׁשָׁם מִצְּלִיחִים וּמְרוֹיחִים הֶרְבֵּה
 מְאֹד מְאֹד בְּאֵלוֹ הַסְּחֹרוֹת שְׁסוֹחְרִים בְּזֶה
 הָעוֹלָם הַנִּשְׁמִי דִיקָא, רוּחַ גְּדוֹל וְנִפְלָא
 וְנוֹרָא מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ עֵין לֹא רָאֲתָהּ
 וְכו' (כְּמוֹ שְׁכַתוֹב בְּלִקוּטֵי תַנְיִנָא, בְּסִימָן נה, עֵין שָׁם),
 אֲבָל אֵין אָדָם יוֹדֵעַ בְּמָה מְשַׁתְּכֵר בְּזֶה
 הָעוֹלָם הֶרְחֹק מְאֹד מִמְדִּינָתֵנוּ שְׁאָנוּ
 צְרִיכִין לָשׁוּב לְשָׁם, עַל-כֵּן חָמַל עָלֵינוּ ה' ^ה
 יִתְבָּרַךְ וְשָׁלַח לָנוּ רוּעָה נְאֻמָּן הוּא מוֹשֶׁה
 רַבֵּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁכַתוֹב בּוֹ "בְּכָל בֵּיתִי
 נְאֻמָּן הוּא" (בַּמְדַּבֵּר יב, ז), וְהוּא חָמַל עָלֵינוּ,
 הוּא הַצְּלִיחָנוּ, הוּא הַאִיר עֵינֵינוּ וְהוֹדִיעַ
 לָנוּ כָּל הַתּוֹרָה וְהַמְצוּוֹת שְׁמָסַר לָנוּ מִפִּי
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהוֹדִיעָנוּ כָּל הַסְּחֹרוֹת
 הַקָּדוֹשׁוֹת שְׁאָנוּ צְרִיכִין לְסַחַר בְּזֶה הָעוֹלָם,
 שֶׁהֵם: לְבִישׁת צִיצִית וְהַנְּחַת תְּפִלִּין וְשִׁאָר

כָּל הַמְצֻוֹת הַקְדוֹשׁוֹת וְהַנּוֹרְאוֹת. וּבּוֹדֵאֵי
 אֵין אָנוּ צְרִיכִין עֲתָה לְבִלּוֹת יָמִים חַס
 וְשָׁלוֹם, לְחַקֵּר חַס וְשָׁלוֹם, אִם יִצְלִיחַ בְּאֵלוֹ
 הַסְּחָרוֹת, כִּי בּוֹדֵאֵי מִי שֶׁחֹקֵר בְּזֶה,
 מְלַבֵּד מַה שֶּׁהוּא רָשָׁע וְאֶפִּיקוֹרוֹס וְכוּ', אִף
 גַּם הוּא שׁוֹטֵה וְאוֹיֵל וּפְתִי וּמְשַׁנֵּעַ, שְׂרוּצָה
 לְהִיּוֹת חָכֵם לְהִרְעֵ לְחַקֵּר אַחֵר אִישׁ נְאֻמָּן
 בְּזֶה, וְרוּצָה לִידַע דּוֹקָא בְּדַעְתּוֹ וּלְהִבִּין
 בְּשִׁכְלוֹ מִדּוּעַ יִצְלִיחַ בְּזֵאת הַסְּחָרָה, הֵיִשׁ
 פְּתִי מִזֶּה?! שְׂבוֹתֵי בֵין לוֹ מִמְּרַחְקִים אֲנָשִׁים
 נְאֻמָּנִים וְחֲכָמִים אֲמִתִּיִּם נוֹרְאִים כְּאֵלֶּה,
 שִׁימְהָר לְסַחֵר אֵלוֹ הַסְּחָרוֹת בְּתַכְלִית
 הַמְּהִירוֹת וְהַזְּהִירוֹת, כִּי יִצְלִיחַ בָּהֶם
 מְאֹד הוֹן עֲתֵק בְּלִי שְׁעוֹר, וְהוּא בְּזִדּוֹן
 לְבוֹ מִתְעַצֵּל וְרוּצָה לְחַקֵּר תַּחֲלָה הַטַּעַם
 מִדּוּעַ אֵלוֹ הַסְּחָרוֹת חֲשׂוּבִים שָׁם, וּבְתוֹךְ
 כֵּךְ מִתְעַצֵּל לְסַחֵר הַסְּחָרָה וּמְבַלָּה יָמָיו

בְּהֶבֶל וְרִיק וּבֵא לְשֵׁם בְּחֶרֶף וּכְלָמָה,
 רִיק וְנִעוּר מְכַל טוֹב! מְכַל שְׁכֵן אִם הֵבִיא
 לְשֵׁם דְּבָרִים הָאֲסוּרִים לָבוֹא לְשֵׁם,
 שְׂמַעְנֵי שִׁין אֶת הַמְּבִיאִים לְשֵׁם בְּעֵנָשִׁים
 קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר. אוֹי לְאוֹתָהּ
 בּוֹשָׁה, אוֹי לְאוֹתָהּ בְּלָמָה. וְהִנְמַשָּׁל מוֹבֵן
 מִמִּילָא, שְׂמַשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְכָל
 הַצְּדִיקִים, הַנְּבִיאִים רֵאשׁוֹנִים וְאַחֲרוֹנִים
 וְכָל הַתְּנָאִים וְאַמּוֹרָאִים וְכוּ', כּוֹתֵבִין
 לָנוּ לְהִזְהַר לְקַיֵּם תּוֹרַת מוֹשֶׁה, כִּי נִצְלִיחַ
 עַל-יְדֵי-זֶה מְאֹד בְּעוֹלָם הַבָּא וְהֵם אֲנָשִׁים
 נְאֻמָּנִים, חֲכָמִים וְנְבוֹנִים וְאוֹהֲבִים אוֹתָנוּ
 בְּאַמֶּת, בּוֹדְאֵי אֵין אָנוּ צְרִיכִים לְחַקֵּר
 אַחֲרֵיהֶם חֲלִילָה, רַק לְהֶאֱמִין לָהֶם וְלִילָךְ
 בְּדַרְכֵיהֶם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נוּכָל לְסַחֵר כָּל
 הַסְּחָרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהֵם תּוֹרָה וּמִצְוֹת,
 כִּי אֵין אָנוּ צְרִיכִין לְבַלּוֹת יְמֵינוּ עַל שׁוֹם

חִקְרָה לַחֲקֹר אַחֲרֵיהֶם חֲלִילָהּ, רַק כָּל
 יְמֵינוּ נַעֲסֵק לְקַבֵּץ וְלִסְחֹר אֵלּוּ הַסְּחֹרוֹת
 הַיְקָרִים מִפּוֹ וּמִפְּנֵנִים, וְכָל חֲפָצִים לֹא
 יִשְׁווּ בָהֶם. וְזֶה שֶׁשָּׁבַח שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עָלָיו
 הַשְּׁלוֹם, אֵת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה "אֵשֶׁת
 חֵיל מִי יִמְצָא וְכוּ", כִּי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 נִקְרָאת "אֵשֶׁת חֵיל", כִּי אֵמֶת וְאֱמוּנָה הֵם
 בְּחִינַת אִישׁ וְאִשָּׁה, (כַּמּוּבָא בְּסִימָן ז', עֵין שָׁם).
 וְהוּא מְשַׁבַּח אֵת הָאֱמוּנָה שֶׁהִיא אֵשֶׁת
 חֵיל, בְּכָל הַשִּׁיר הַזֶּה בְּלִשׁוֹן רוּחַ וְהַצְּלָחָה
 בְּסַחֲרָה שֶׁהִיא מְצַלַּחַת וּמְרוֹחֶת הַרְבֵּה
 בְּסַחֲרָתָהּ, כַּמּוּבָא בְּכָל הַשִּׁיר הַנִּפְלָא
 הַזֶּה מִתְחַלְתּוֹ וְעַד סוּפוֹ, הֵינּוּ כַּנֵּ"ל, כִּי
 עֵקֶר הַצְּלָחַת הָאָדָם בְּסַחֲרָה הַקְּדוּשָׁה
 הַצְּלָחָה אֱמֵתִית וְנִצְחִית הִיא עַל-יְדֵי
 הָאֵשֶׁת חֵיל, שֶׁהִיא הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה
 שֶׁנִּקְרָאת "אֵשֶׁת חֵיל" כַּנֵּ"ל. וְכַמּוּבָא

בְּכֹל כְּתָבֵי הָאֶרֶץ שֶׁהָאֱמוּנָה הִיא בְּחִינַת
מַלְכוּת, שֶׁהִיא בְּחִינַת אִשָּׁה יְרֵאת ה',
בְּחִינַת אִשְׁת חֵיל, הֵינּוּ כַּנִּל. וְזֶהוּ "הִיָּתָה
כְּאֲנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחֲמָה".
שְׁעַל-יְדֵי הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁסּוֹמְכִין עַל
מִשָּׁה רַבָּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְעַל הַצְּדִיקִים
הַהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, עַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִים
לְסַחֵר סְחוּרוֹת לְמֶרְחָקִים וּלְהָבִיא לַחֲמוֹ
וְחִיּוֹתוֹ לְנִצָּח מִמֶּרְחָקִים גְּדוּלִים, אֶף-עַל-
פִּי שָׂאִין אָנוּ יוֹדְעִין מָה לְסַחֵר לְשָׂם, כִּי
כָּבֵר הוֹדִיעַ לָנוּ אִישׁ נְאֻמָּן בְּאֵמַת מָה אָנוּ
צָרִיכִין לְסַחֵר לְשָׂם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ
שָׂם תָּמִיד וְכַנִּל: (יו"ד א, גילוח ד, ג).

אֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה נִקְרָאת אִשָּׁה יְרֵאת ה'
אִשְׁת חֵיל כִּידוּעַ, וְעַל כֵּן כָּל שְׂבַח הָאִשְׁת
חֵיל הוּא בְּעִנְיַן הַפְּרָנָסָה שֶׁמִּפְּרָנָסַת בְּנֵי
בֵּיתָה בְּכָבוֹד, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב "וַתִּתֵּן טָרֶף

לְבֵיתָהּ וְכוּ' וְלָחֶם עֲצָלוֹת לֹא תֹאכַל וְכוּ'".
 כִּי הָאִשְׁתׁ חֵיל בְּחִינַת אֱמוּנָה מִשְׁתַּדְּלֹת
 תָּמִיד שְׂיֵהֶיָהּ פְּרֻנְסָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 הַדְּבָקִים בָּהּ, כִּדְי שְׂיִוְכָלוּ בְּכָל פְּעַם לְעַסֵּק
 יוֹתֵר לְחֵתֵר הַמַּיִם עַמְּקִים הַנִּ"ל שְׂמִשָּׁם
 גְּדוּלָּהּ, כִּדְי שְׂתֵתֵגְדֵל וְתֵתְעַלֶּה הָאֱמוּנָה
 בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר. (ח"מ ב, מאבד ממון חברו
 ומסור ד).

אֶמֶת וְאֱמוּנָה הֵם שְׁנֵיהֶם אֶחָד, כִּי מִי
 שְׂמִאֱמִין בְּהָאֶמֶת הוּא מְקַשֵּׁר אֶל הָאֶמֶת
 כְּאֵלוּ הָיָה יוֹדֵעַ אוֹתוֹ בְּשֶׁכֶל וְאִין חֲלוּק
 בִּינֵיהֶם כָּלֵל, אֲדַרְבָּא, עֵקֶר הָאֶמֶת אִי
 אֶפְשָׁר לִידַע כִּי אִם עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, כִּי
 אֶמֶת וְאֱמוּנָה הֵם בְּחִינַת אִישׁ וְאִשָּׁה, וְעַל
 זֶה נֶאֱמַר, "לֹא טוֹב הָיֹוֹת הָאָדָם לְבִדּוֹ
 אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ" (בְּרֵאשִׁית ב, יח). 'הָאָדָם'
 זֶה בְּחִינַת הָאֶמֶת שֶׁהוּא בְּחִינַת אִישׁ, לֹא

טוב שיהיה לְבָדוֹ, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִנּוֹת
 מִהֶאֱמַת וּלְהוֹלִיד מִמֶּנּוּ לְבָדוֹ, מִחֲמַת
 שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַבֵּל עֵצִים הָאֵמַת כִּנ"ל. וְעַל-
 כֵּן אָמַר ה' יִתְבָּרֵךְ שִׁיעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנִגְדּוֹ,
 שֶׁהִיא הָאִשָּׁה יֵרֵאת ה', שֶׁהִיא אִשְׁתַּ חֵיל,
 שֶׁהִיא בְּחִינַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁהִיא
 כְּלָה הַכְּלוּלָה מֵהַכֹּל, הַמְּשַׁבַּחַת בְּכָל סֵפֶר
 שִׁיר הַשִּׁירִים (עֵין זֶהַר חֵלֶק ב קס"ט), כִּי אֱמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה כְּלוּלָה מֵהַכֹּל, כִּי כָּל הַהִשְׁגוֹת
 הַגְּבוּהוֹת וְכָל יְדִיעַת אֱלֻקוֹת, הַכֹּל אֵין
 יְכוּלִין לְקַבֵּל כִּי אִם עַל-יְדֵי אֱמוּנָה, כִּי
 הָאֱמוּנָה הִיא עֵצִים מְעַצְמֵיו וּבִשְׂרָ מִבְּשָׂרוֹ
 שֶׁל הָאֵמַת, כִּי שְׁנֵיהֶם אֶחָד וְאֵי אֶפְשָׁר
 לָזֶה בְּלֹא זֶה, וְכָל קִיּוֹם הָעוֹלָם עַל-יְדֵי
 שְׁנֵיהֶם דִּיקָא, שֶׁבְּאֵמַת הֵם אֶחָד בְּבְחִינַת
 וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כִּי מֵאַחַר שֶׁמֵּאֲמִין
 בְּהֵאֱמַת לְאֵמָתוֹ, נִכְלָל הָאֱמוּנָה בְּהֵאֱמַת

בְּתַכְלִית הָאֲחֵרוֹת, וְעַל־יְדֵי־זֶה נוֹלָדִים
 כָּל הַהֲשָׁנוֹת לְדַעַת מְאֻמַּת אֱלֻקוֹתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ לְנֶצַח, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְדַעַת
 מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כִּי אִם עַל־יְדֵי הַתְּחִבְרוֹת
 אֲמַת וְאַמוֹנָה: (יו"ד א, גילוח ד, ה).

דַּע שֶׁעֵקֶר הַתְּחִבְרוֹת וְדַבְּקוֹת לְהַשֵּׁם
 יִתְבָּרֵךְ הוּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה וְכוּ', וּבְשִׁבִיל
 זֶה עַל־פִּי רַב כְּשֶׁאָדָם מֵתְפַלֵּל נוֹפֵל לוֹ
 מִחֲשָׁבוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ
 בְּחִינַת מְלָכוֹת, בְּחִינַת אֲנִי, הִיא בְּגֻלוֹת
 בְּתוֹךְ מְלָכוֹת הָרָשָׁעָה וְכוּ', וּכְשֶׁהִיא רוֹצֵה
 לְצֵאת אֲזִי מֵתְאַחֶזֶת בָּהּ מְלָכוֹת הָרָשָׁעָה,
 הֵינּוּ גְּדֻלוֹת וְכוּ'. וְעַל־יְדֵי שְׂמֵת־פְּלָלִים
 בְּכַח, עַל־יְדֵי זֶה נוֹתֵן כַּח בְּתְפִלָּה לְהַתְּחַזֵּק
 כְּנֶגֶד מְלָכוֹת הָרָשָׁעָה וְכוּ', נִמְצָא שֶׁהַתְּקוּן
 לְפָנִיּוֹת שֶׁל גְּדֻלוֹת הָעוֹלָם בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
 הוּא לְהַתְּפַלֵּל בְּכַח, וּבְזֶה יִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם

ויבטלם וכו', ועל ידי זה מתקן אשת חיל
 בחינת מלכות ומוציא אותה מגלותה,
 מלבושין אוכמין, לבושין דקלפה שהיא
 מכסה בהם בגלותא, ונעשית קן להקדוש
 ברוך הוא וכו', ועקר פונתך יהיה שתתקן
 השכינה כדי לזונה עם בעלה וכו', כי
 מתחלה צריך אתערוותא דלתתא וכו',
 ואזי השכינה מתלבשת בלבושין נהורין
 חור סומק ירק: (או"ח א, תפילה ה, א).

עקר התפלה השלמה היא פשאדם
 מתפלל רק על צרכי נשמתו בעצמו,
 דהינו שכל תפלותיו לזכות ליראת ה'
 ועבודתו יתברך. כמו שאמר דוד המלך
 עליו השלום, "אחת שאלתי מאת ה'
 אותה אבקש שבתתי בבית ה' כל ימי חיי
 וכו'" (תהלים כז, ד). וכמו שכתב רבנו זכרוננו
 לברכה על מאמר "רבה בר בר חנה" (לקו"מ

ח"א, יד): וְשִׁקְלִית לְסִלְתָּאֵי וְאִנְחָה בְּכוֹתָא
 דְּרַקִּיעַ, עֵינֵי שָׁם. וְתַפְלָה כּוֹזֵאת אֵינָה מְפֹלָה
 לַתּוֹרָה, אֲדַרְבָּא, תַּפְלָה כּוֹזֵאת הִיא עַקֵּר
 קִיּוּם הַתּוֹרָה, מֵאַחַר שְׂמִיבְקֵשׁ רַק לְקַיֵּם
 אֶת הַתּוֹרָה, שְׂוָה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתּוֹרָה,
 כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעַקֵּר אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה.
 וְזֶה בְּחִינַת "אִשָּׁה יִרְאֵת ה' הִיא תִתְהַלֵּל",
 הֵינּוּ הַתַּפְלָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת אִשְׁתַּי חֵיל,
 כְּשֶׁהִיא בְּשִׁבִיל יִרְאֵת ה' לְזִכּוֹת לְיִרְאֵתוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, הִיא תִתְהַלֵּל, כִּי זֶה עַקֵּר שְׁלֵמוֹת
 הַתַּפְלָה. וְזֹאת הַתַּפְלָה הִיא שְׂוָה עִם
 הַתּוֹרָה וְגַבְהַ מְמַנָּה, כִּי עַקֵּר הַכּוֹנֵנָה
 בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הוּא לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה,
 כִּי לֹא הַמְדַרְשׁ הוּא הָעַקֵּר אֲלֵא הַמַּעֲשֶׂה.
 וְזֶהוּ כּוֹנֵנָתוֹ בְּתַפְלָתוֹ שְׂמִיבְקֵשׁ לְיִרְאֵה אֶת
 ה' וּלְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה. נִמְצָא, שֶׁהַתּוֹרָה
 וְהַתַּפְלָה שְׁנֵיהֶם שְׂוִים בְּקוֹמָתָם. וְאַף גַּם

התפלה גבה יותר, בבחינת "אשת חיל
 עטרת בעלה", בחינת "ראשית חכמה
 יראת ה'", דהינו התפלה, שהיא בחינת
 אשה יראת ה', דהינו מה שמתפלל על
 היראה היא ראשית חכמה, כי היא
 למעלה מהחכמה, שהיא התורה. כי
 תפלה כזאת היא עקר קיום התורה, כי
 עקר התורה היא המעשה שזוכין על-ידי
 תפלה זאת, כי לא המדרש הוא העקר
 וכו' כנ"ל: (או"ח ג, ראש חודש ה, ד).

תפלה שעושין מתורה שכל פונתה
 לקיים את התורה, זאת התפלה היא
 בעצמה תורה ואצלה כל ההשפעות,
 מאחר שכל עסקה לקיים את התורה
 שמשם כל ההשפעות. וזהו "לחמנו נאכל
 ושמלתנו נלבש" (ישעיהו ד, א), כי אין אנו
 צריכין שאתה על-ידי למודך תמשך

לָנוּ שִׁפְעַת הַפְּרָנְסָה, רַק אֲנַחְנוּ בְּעֶצְמָנוּ
נִמְשִׁיךְ הַשִּׁפְעַת לָחֵם וְשִׁמְלָה, מֵאַחַר שֶׁכָּל
עֶסְקָנוּ לְהַמְשִׁיךְ קִיּוּם הַתּוֹרָה בְּמַעֲשֵׂה,
שׁוּדָה הָעֵקֶר, שִׁמְשָׁם כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת. וְזֶהוּ,
"רַק יִקְרָא שִׁמְךָ עָלֵינוּ אִסְףָּ חֶרְפָּתָנוּ" (שם),
דְּהֵינּוּ לְעֵלוֹת הַתְּפִלָּה מִחֶרְפוֹת וּבִזְיוֹנוֹת,
מִזִּילוּתָא דְגְלוּתָא, מִבְּחִינַת פָּרִם זֹלָת וְכוּ'
אֱלוֹ דְּבָרִים וְכוּ' (ברכות, ו ע"ב). וְתְּפִלָּה כְּזֹאת
הִיא בְּחִינַת "אִשְׁתַּת חֵיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ וְכוּ'".
וְעַל תְּפִלָּה כְּזֹאת נֶאֱמַר, "רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ
חֵיל וְאֵת עֲלִית עַל בְּלָגָה", בְּחִינַת "בְּטַח
בָּהּ לֵב בַּעֲלָהּ", כִּי יֵשׁ אִשָּׁה שֶׁבַעֲלָה צָרִיךְ
לְפָרְנֶסָה, כִּי בַּעֲלָה צָרִיךְ לְהַבִּיא לָהּ כָּל
צָרְכֵי הַפְּרָנְסָה, וְהִיא רַק מְתַקְנַת הַמַּאֲכָל
בְּבִשׁוּל וְאַפְיָה לְפָרְנֶס אֶת בְּנֵי בֵיתָהּ וְכוּ'.
וְזֶה בְּחִינַת הַתְּפִלָּה הַפְּשׁוּטָה שֶׁל צָרְכֵי
הַגּוֹף שֶׁכָּל הַשִּׁפְעַת שֶׁל הַתְּפִלָּה מִבִּיא לָהּ
בַּעֲלָה שֶׁהוּא הַתּוֹרָה, רַק שֶׁעֵקֶר נֶאֱמַר בְּשׁוּל

השפּע צָרִיךְ שְׂהִיָּה עַל-יְדֵי הַתּוֹפְלָה, כְּדֵי שְׂתוּכַל לִירֹד לְהַעוֹלָם לְפָרְנִים אֶת הָעוֹלָם, אֲבָל יֵשׁ אִשָּׁת חֵיל שְׂכָל עֲשִׂירוֹת שֶׁל בְּעָלָה וְחֵיוֹתוֹ מִמְּנָה, בְּחִינַת "בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעָלָה". וְזֶה בְּחִינַת הַתּוֹפְלָה שְׂעוֹשִׂין מִתּוֹרוֹת לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה, שְׂכָל חֵיוֹת הַתּוֹרָה שְׂהִיא קִיוֹם הַתּוֹרָה, הוּא עַל יְדֵי דְהִינּוּ עַל-יְדֵי הַתּוֹפְלָה וְכַ"ל: (או"ח ג, ראש

חודש ה, כב).

עֵינָיו הָיוּ מְאִירוֹת בְּשֶׁמֶשׁ וְכִיָּרַח מִמֶּשׁ, בְּפָרֶט בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ הָיוּ עֵינָיו מְאִירוֹת מְאֹד מְאֹד, וּפְנָיו הָיוּ מְאִירוֹת וּמְאִדִּימוֹת מְאֹד בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ. וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה עֵצֶם קֹדֶשְׁתּוֹ וְרִשְׁפֵי שְׁלֵהֶבֶת דְּבִקּוּתוֹ בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ, וְסֹדֵר הַקְּדוּשָׁה שֶׁלּוֹ בְּלִיל שַׁבַּת עִם סֹדֵר הַשְּׁלֵחָן, וְהַנְּגוּן שְׂהִיָּה מְזֻמֵּר "אֶתְקִינוּ סְעוּדָתָא - אֲזֻמֵּר בְּשַׁבְּחִין", וְאִיךְ שְׂהִיָּה

מִזְמַר שְׁאֵר הַזְּמִירוֹת: כָּל מְקַדֵּשׁ, מְנוּחָה
וְשִׂמְחָה, וְאִשְׁתְּ חֵיל, וּמַעֲיִן עוֹלָם הֵבֵא,
וּמִי שֶׁלֹּא רָאָה זֹאת, לֹא רָאָה טוֹב מֵעוֹלָם.
וְכֹל מִי שֶׁעָמַד אָז בְּאוֹתוֹ מֵעָמַד הָיָה מַעֲיֵד
שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִרְאָה כְּזֹאת עַד שִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ
צְדִקְנוֹ. וְאֵלוּ כָּל הַיָּמִים דִּיו וְכוּ', אִי אֶפְשָׁר
לְבַאֵר אֶפֶס קֶצֶה וְעֶצֶם הַיָּפִי וְהַקְּדוּשָׁה
הַנּוֹרָאָה וְהַיְרָאָה הָעֲצוּמָה וְעֵרִיבֵת נְעִימַת
דְּבִקוֹת הַנִּפְלָא שֶׁהָיָה אָז בְּעֵנּוּהָ בְּאַמַּת,
אֲשֶׁר לֹא נִרְאָה כְּזֹאת בְּעוֹלָם, וְכֹל זֶה
לְפִי תְּפִיסַת דַּעְתָּנוּ מִלְּבַד סְתָרֵי נִסְתָּרוֹת
שֶׁהָיָה לוֹ בְּזֶה. קֶדֶם הַקְּדוּשָׁה הָיָה נוֹטֵל הַכּוֹס
בְּיָדוֹ, וְהָיָה עוֹמֵד זְמַן רַב עִם הַכּוֹס בְּיָדוֹ
לְפָנָי הַשְּׁלֵחַן בְּשִׁתִּיקָה, וְלֹא הָיוּ שׂוֹמְעִין
מִמֶּנּוּ כִּי אִם קֶצֶת קוֹל הַשְּׁתוֹקְקוֹת, וְעֵלָה
אָז לְמָקוֹם שֶׁעֵלָה. אַחֵר כֵּן, אַחֵר שֶׁשָּׁהָה
הַרְבֵּה מְאֹד, פָּתַח פִּיו בְּנְעִימוֹת נִפְלָא:

"יוֹם הַשְּׁשִׁי וְכוּ'": (שיחות הר"ן, קסט).

נְשִׂיתִי ה' לְנֶגְדֵי תָמִיד

נְנַח נְחָמָה נְחָמָן מְאוּמָן

תִּקְוֹן הַכֶּלֶלִּי

הוּא תִקְוֹן הַבְּרִית (בְּמִבְאֵר בְּלִקוּטֵי מוֹהֲר"ן
ח"א כט אות ד). וְהוּא תִקְוֹן לְמִקְרָה לִי לְהַ
חֵם וְשָׁלוֹם, לוֹמַר אֱלוֹ הַעֲשֶׂרָה מְזֻמּוֹרֵי
תְהִלִּים בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שֶׁקָּרָה לוֹ.
הוֹצִיאוּ מֵהָעֵלֶם אֶל הַגְּלוּי, אֲדוֹנֵנוּ
מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם,
נַחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה, רַבְּנוּ נְחָמָן בֶּן
פִּינְחָא בֶן שְׁמֻחָה, נְנַח נְחָמָה נְחָמָן
מְאוּמָן זְכַר צַדִּיק וְקְדוֹשׁ לְבָרְכָה,
זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ אָמֵן: וְיִוְשִׁיעֵנוּ, אָמֵן בֶּן
יְהִי רְצוֹן.

הַבְּטָחַת רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה

גַּם יַחַד אוֹתָם לְעֵדוּת, וְאָמַר שְׁנַם כִּי יִמְלֵאוּ יָמָיו, אֲזִי אַחֲרֵי הַסְּתַלְקוֹתָיו מִי שְׂיָבוֹא עַל קַבְרֹו וַיֹּאמֶר שֵׁם אֱלוֹ הַעֲשָׂרָה קַפִּיטֵל תְּהֵלִים הַג"ל וַיִּתֵּן פְּרוּטָה לְצַדֻּקָה, אֶפְלוּ אִם גָּדְלוּ וְעִצְמוּ עוֹנוֹתָיו וְחַטָּאֵיו מְאֹד מְאֹד חֵם וְשָׁלוֹם, אֲזִי אֶתְאֲמִין וְאֶשְׁתַּדֵּל לְאַרְךָ וּלְרַחֵב לְהוֹשִׁיעוּ וּלְתַקְּנוּ וְכו'. וְאֲנִי חֹזֵק מְאֹד בְּכָל הַדְּבָרִים שְׁלִי, אִךְ בְּזֶה אֲנִי חֹזֵק בְּיוֹתֵר. שְׂאֵלוּ הַעֲשָׂרָה קַפִּיטֵל מוֹעִילִים מְאֹד מְאֹד, וְאֵלוּ הֵן הַעֲשָׂרָה קַפִּיטֵל תְּהֵלִים: ט"ז ל"ב מ"א מ"ב נ"ט ע"ז צ"ק"ה קל"ז ק"ג כַּאֲשֶׁר כָּבַר גְּדַפְסוּ בְּמַה פְּעָמִים. וַיֹּאמְרוּ בְּסֹדֵר שֶׁהֵם כְּתוּבִים בְּתְהֵלִים, וְאָמַר שֶׁהוּא תְקוּן הַכְּלָלִי, כִּי כָּל עֲבָרָה יֵשׁ לָהּ תְקוּן מִיָּחָד, אֲבָל תְקוּן הַג"ל הוּא תְקוּן הַכְּלָלִי. גַּם אָמַר אֲזִי שְׁעֵנִין הַג"ל שֶׁל אֱלוֹ עֲשָׂרָה קַפִּיטֵל תְּהֵלִים, יֹאמְרוּ וַיִּגְלוּ בְּפָנַי הַבַּל. וְאָמַר: אֶף־עַל־פִּי שֶׁהוּא דָּבָר קָל לֹאמֹר עֲשָׂרָה קַפִּיטֵל תְּהֵלִים, אֶף־עַל־פִּי־כֵן גַּם זֶה יִהְיֶה כְּבֹד מְאֹד לְקַיִם, וְכֵן נִתְקַיֵּם עִתָּהּ בְּעוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים, שְׁמִחַמַת רַבּוּי הַמַּחֲלֻקָּת, רַב הַהֲמוֹן רַחוּקִים מְאֹד לְקַיִם זֹאת. וְלֹא יָדַע מִזֶּה שׁוֹם נִבְרָא מִימּוֹת עוֹלָם, וְתֹאמְרוּ בְּשֵׁם רַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָּה, בְּכַדִּי שְׁשֻׁפְתוֹתָיו יִהְיוּ דוֹבְבוֹת וְכו', אֲשֶׁר כָּל הַצְּדִיקִים מִתְּנַעֲנְעִים לְזֶה, וּמִזֶּה אֲשֶׁר אֶלְצוֹנִי לְגִלוֹת כָּל הַג"ל, וּזְכוּתוֹ יַעֲמֵד לָנוּ, וּמִכָּל פְּגָמֵינוּ וְצָרוֹתֵינוּ יִתְקַנְנוּ וַיּוֹשִׁיעֵנו, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

קודם שיתחיל באמירת תהלים יאמר זה:

לְכוּ נִרְנְנָה לַיהוָה, נְרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ:
 נִקְדְּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה, בְּזִמְרוֹת נְרִיעֵ לֹו: כִּי
 אֵל גָּדוֹל יְהוָה, וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים:
 הֲרִינִי מִזְמַן אֶת פִּי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח
 אֶת בּוֹרְאֵי. לְשֵׁם יְחִוּד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וְשִׁכְנִיתָה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ עַל-יְדֵי הַהוּא
 טָמִיר וְנַעֲלֵם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

טוב לומר זאת לפני העשרה מזמורים:

הֲרִינִי מִקֶּשֶׁר עֲצָמֵי בְּאֲמִירַת הָעֵשְׂרָה
 מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלוֹ לְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים
 שְׁבֻדוֹרְנוּ, וּלְכֹל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּים שׁוֹכְנֵי
 עֵפֶר קְדוּשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וּבְפָרֵט
 לְרֵבְנוּ הַקְּדוּשׁ צְדִיק יְסוּד עוֹלָם נַחַל נוֹבַע
 מְקוֹר חֲכָמָה, רֵבְנוּ נַחֲמָן בֶּן פִּינָא בֶן שְׁמֹחָה,
 נְנַח נַחֲמָן נַחֲמָן מֵאוּמָן, אֲשֶׁר גָּלָה וְתִקֵּן לֹוֹמֵר
 אֱלוֹ הָעֵשְׂרָה מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים בְּשִׁבִיל תִּקּוֹן
 הַבְּרִית, זְכוּתָם יִגַּן עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל,
 אָמֵן.

טז

(א) מִכֶּתֶם לְדוֹד, שְׁמַרְנִי אֵל כִּי חֲסִיתִי
בְּךָ:

(ב) אִמְרַת לִיהוָה אֲדַנִּי אַתָּה, מוֹבְתִי בַל
עָלִיד:

(ג) לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ הַמָּה, וְאֲדִירִי
כָּל חֶפְצֵי בָם:

(ד) יִרְבוּ עֲצָבוֹתֶם אַחַר מְהָרוֹ, בַּל אֲסִיד
נִסְכֵיהֶם מָדָם, וּבַל אֲשָׂא אֶת שְׁמוֹתֶם
עַל שִׁפְתַי:

(ה) יְהוָה מִנַּת חֶלְקִי וְכוֹסִי, אַתָּה תוֹמִיד
גּוֹרְלִי:

(ו) חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בְּנַעֲמִים, אַף נִחַלְתָּ
שִׁפְרָה עָלַי:

(ו) אֲבָרְךָ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אֶף
לִילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתַי:

(ז) שְׁוִיתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תְּמִיד, כִּי מִיְמִינִי
בַּל אֶמוּט:

(ח) לָכֵן שָׂמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי, אֶף בְּשָׂרִי
יִשְׁכַּח לְבַטָּח:

(ט) כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשֵׂאוֹל, לֹא תִתֵּן
חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שָׁחַת:

(י) תוֹדִיעַנִי אֲרַח חַיִּים, שִׁבַּע שְׂמֹחוֹת
אֶת פְּנִיךָ, נְעֻמוֹת בְּיַמֶּינְךָ נִצַּח:

לב

(א) לְדָוִד מִשְׁכִּיל, אֲשֶׁרִי נָשׂוּי פָּשַׁע כֶּסֶף
חַטָּאָה:

(ב) אֲשֶׁרִי אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עֹן,
וַאֲיֵן בְּרוּחוֹ רַמְיָה:

(ג) כִּי הֶחֱרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי, בְּשִׂאֲנָתִי כָּל הַיּוֹם:

(ד) כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ, נְהַפֵּךְ לְשָׂדֵי בְּחֶרְבֵּי קִיץ סְלָה:

(ה) חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי לֹא כִּסִּיתִי, אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשְׁעֵי לַיהוָה, וְאַתָּה נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה:

(ו) עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֹסֵיד אֱלֹהֶיךָ לְעַתְּ מִצָּא, רַק לְשִׁטְף מַיִם רַבִּים אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ:

(ז) אַתָּה סֹתֵר לִי** מִצָּר תִּצְרֵנִי, רַגִּי פִּלַּט תִּסּוּבֵבֵנִי סְלָה:

(ח) אֲשַׁכִּילְךָ וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זֶו תִּלְךָ, אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי:

** כאן צריך להפסיק מעט (לקו"מ ח"א, סימן רי"ג)

(ט) אֵל תִּהְיוּ כְּסוּם כְּפָרֵד אֵין הָבִין,
בְּמַתַּג וְרָסֵן עֲדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב
אֱלֹהִים:

(י) רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע, וְהַבּוֹטָח
בִּיהוָה חֶסֶד יְסוּבְבָנוּ:

(יא) שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צַדִּיקִים, וְהִרְנִינוּ
כָּל יִשְׂרָאֵל לַיָּה:

מא

(א) לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד:

(ב) אֲשֶׁרִי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל, בְּיוֹם רָעָה
יִמְלִטְהוּ יְהוָה:

(ג) יְהוָה יִשְׁמְרֶהוּ וַיַּחֲיֶהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ,
וְאֵל תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו:

(ד) יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל עֵרֶשׁ דְּוֵי, כָּל
מִשְׁכָּבוֹ הַפִּכָּת בְּחַלְיוֹ:

(ה) אָנִי אָמַרְתִּי יְהוָה חַנּוּנִי, רַפָּאָה נַפְשִׁי
כִּי חָטְאתִי לָךְ:

(ו) אֲזִיבִי יֹאמְרוּ רַע לִי, מָתִי יָמוּת וְאֶבֶד
שְׁמוֹ:

(ז) וְאִם בָּא לְרֵאוֹת שׂוֹא יְדַבֵּר, לְבוֹ
יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ, יֵצֵא לַחֲוִיץ יְדַבֵּר:

(ח) יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שִׁנְאָי, עָלַי
יִחַשְׁבוּ רָעָה לִי:

(ט) דַּבֵּר בְּלִיעַל יַצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר שָׁכַב
לֹא יוֹסִיף לְקוֹם:

(י) גַּם אִישׁ אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר בָּטַחְתִּי בּוֹ
אוֹכַל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלַי עֵקֶב:

(יא) וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי, וְאַשְׁלֶמְהָ
לָהֶם:

(יב) בָּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי חִפְצָתָ בִּי, כִּי לֹא
יִרְיַע אִיבִי עָלַי:

(יג) וְאֲנִי בְּתַמִּי תִמְכַּת בִּי, וְתַצִּיבֵנִי
לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם:

(יד) בָּרוּךְ יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
וְעַד הָעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן:

מב

(א) לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְבָנֵי קִרְחָ:

(ב) כְּאֵיל תִּעְרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם, בֶּן נֶפְשֵׁי
תִּעְרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:

(ג) צִמְאָה נֶפְשֵׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חַי, מִתִּי
אָבוֹא וְאֶרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים:

(ד) הִיטָה לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם וְלֵילָה,
בְּאָמַר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ:

(ה) אֵלֶּה אֲזַכֶּרֶה וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי נַפְשִׁי,
 כִּי אֶעְבֹּר בַּסֶּף אֲדִידִם עַד בַּיִת אֱלֹהִים,
 בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חוֹגֵג:

(ו) מַה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי וְתַהֲמִי עָלַי,
 הוֹחִילַי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנִי יְשׁוּעוֹת
 פָּנָיו:

(ז) אֱלֹהֵי, עָלַי נַפְשִׁי תִשְׁתַּחֲוֶה, עַל-כֵּן
 אֲזַכֶּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים מֵהַר
 מְצָעֵר:

(ח) תְּהוֹם אֵל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל צְנוּרִיךָ,
 כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגִלְיֶיךָ עָלַי עֲבְרוּ:

(ט) יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסְדּוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה
 עִמִּי תִפְלָה לְאֵל חַיִּי:

(י) אֹמְרָה לְאֵל סְלַעִי לָמָּה שָׁבַחְתָּנִי,
 לָמָּה קָדַר אֵלֶיךָ בְּלַחֲזֵי אוֹיֵב:

(יא) בְּרִצָּח בְּעֲצֻמוֹתַי חִרְפוֹנֵי צוֹרְרֵי,
בְּאֶמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אֵיִה אֱלֹהֵיךָ:

(יב) מַה תִּשְׁתַּוְּחָחֵי נַפְשֵׁי וּמַה תִּתְהַמֵּי
עָלַי, הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֹדְדֶנּוּ,
יִשׁוּעַת פָּנָי וְאֱלֹהֵי:

נט

(א) לְמַנְצָה אֵל תִּשְׁחַת לְדוֹד מְכַתָּם,
בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת
לְהַמִּיתוֹ:

(ב) הַצִּילֵנִי מֵאֵיבֵי, אֱלֹהֵי, מִמַּתְקוֹמָמֵי
תִּשְׁבְּבֵנִי:

(ג) הַצִּילֵנִי מִפְּעֵלֵי אֹזֶן, וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים
הוֹשִׁיעֵנִי:

(ד) כִּי הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשֵׁי, יִגּוּרוּ עָלַי
עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא חַטָּאתַי יִהְיֶה:

(ה) בְּלִי עֶז וְרוּצוֹן וְיִכּוֹנְנוּ, עוֹרָה
לְקַרְאֲתִי וְרֵאָה:

(ו) וְאַתָּה יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל, הִקְיָצָה לְפָקֶד כָּל הַגּוֹיִם, אֵל
תַּחַן כָּל בְּנֵי אָוֶן סָלָה:

(ז) יָשׁוּבוּ לְעֶרְב יִהְמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ
עִיר:

(ח) הִנֵּה יִבְיַעוֹן בְּפִיהֶם חַרְבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם, כִּי מִי שִׁמְעַ:

(ט) וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל
גּוֹיִם:

(י) עֶזוֹ אֵלֶיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי אֱלֹהִים
מִשְׁגִּבֵי:

(יא) אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקֻדְמָנִי, אֱלֹהִים יִרְאֵנִי
בְּשַׁרְרֵי:

(יב) אֵל תִּהְרָגִם פֶּן יִשְׁכַּחוּ עָמִי, הַנִּיעֵמוּ
בְּחִילָךְ וְהוֹרִידֵמוּ, מִגִּנְנוּ אֲדָנִי:

(יג) חֲטֵאת פִּימוּ דְבַר שְׁפָתַימוּ וַיִּלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם, וּמֵאֲלֵה וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:

(יד) כִּלְה בְּחֻמָּה כִּלְה וְאִינְמוּ, וַיִּדְעוּ כִּי
אֱלֹהִים מִיֵּשֶׁל בִּיעֶקֶב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סָלָה:

(טו) וַיֵּשְׁבוּ לָעָרֵב יִהְמוּ כִּכְלָב וַיִּסּוּבּוּ
עִיר:

(טז) הִמָּה יִנִּיעוֹן לָאֲכַל, אִם לֹא יִשְׁבְּעוּ
וַיִּלְיִנוּ:

(יז) וְאֲנִי אֲשִׁיר עֲזָךְ וְאֶרְנֵן לְבִקְר חֲסִדָּךְ,
כִּי הָיִיתָ מְשֻׁנָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צָר לִי:

(יח) עֲזִי אֶלֶיךָ אֲזַמְרָה, כִּי אֱלֹהִים מְשֻׁנָּבִי
אֱלֹהֵי חֲסִדֵי:

עז

- (א) לְמַנְצַחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזִמּוֹר:
- (ב) קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְאַצְעָקָה, קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין אֵלַי:
- (ג) בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנֶּי דְרָשְׁתִּי, יָדִי לִילָה נִגְרָה וְלֹא תִפּוּג, מֵאֲנָה הִנָּחַם נַפְשִׁי:
- (ד) אֲזַכֶּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְמִיָּה, אֲשִׁיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סָלָה:
- (ה) אֲחֻזֶּת שְׁמֵרוֹת עֵינַי, נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר:
- (ו) חִשְׁבֹתִי יָמִים מִקֶּדֶם, שְׁנוֹת עוֹלָמִים:
- (ז) אֲזַכֶּרָה נְגִינָתִי בַּלִּילָה, עִם לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׁ רוּחִי:
- (ח) הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדַנֶּי, וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת עוֹד:

(ט) הָאִפֶּס לְנִצַּח חֲסֵדוֹ, גָּמַר אָמַר לְדַר
וְדַר:

(י) הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל, אִם קָפִין בְּאִף
רַחֲמֵי סְלָה:

(יא) וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא, שְׁנֹת יָמִין עֲלִיוֹן:
(יב) אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי יְהוָה, כִּי אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם
פְּלִאָדָּ:

(יג) וְהִגִּיתִי בְּכָל פְּעֻלָּדָּ, וּבַעֲלִילוֹתַיָּ
אֲשִׁיחָה:

(יד) אֱלֹהִים, בְּקִדְשׁ הַרְבָּדָּ, מִי אֵל גָּדוֹל
בְּאֱלֹהִים:

(טו) אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְּלָא, הוֹדַעַת
בְּעַמִּים עֲזָדָּ:

(טז) גָּאֲלֵת בְּזִרְוֹעַ עַמָּדָּ, בְּגִי יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף
סְלָה:

(יז) רָאוּךְ מִיָּמַי אֱלֹהִים, רָאוּךְ מִיָּמַי יַחִילוּ,
אֵף יִרְגְּזוּ תְהוֹמוֹת:

(יח) זָרְמוּ מִיָּמַי עֲבוֹת, קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים,
אֵף חֲצִצְיָךְ יִתְהַלְכוּ:

(יט) קוֹל רַעְמָךְ בְּגַלְגַּל הַאִירוּ בְּרָקִים
תִּבְל, רְגָזָה וְתִרְעַשׂ הָאָרֶץ:

(כ) בָּיִם דְּרָכָךְ וּשְׁבִילְךָ בְּמִיָּמַי רַבִּים,
וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא נָדְעוּ:

(כא) נָחִיתָ כִּצְאֵן עֲמָךְ, בְּיַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ

(א) תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי
מֵעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדָר וּדָר:

(ב) בְּטָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתַחֲוִל לְאָרֶץ
וְתִבְל, וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל:

(ג) תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ עַד דָּבָא, וְהֵאמֵר שׁוּבוּ
בְּנֵי אָדָם:

(ד) כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוּל
כִּי יַעֲבֹר, וְאַשְׁמֹרֶה בַּלַּיְלָה:

(ה) זְרַמְתֶּם שָׁנָה יְהִיוּ, בַּבֶּקֶר כַּחֲצִיר
יַחֲלֶף:

(ו) בַּבֶּקֶר יִצְיִץ וְחֲלָף, לָעֶרֶב יִמּוּלֵל וַיִּבֶשׁ:

(ז) כִּי כָלֵינוּ בְּאַפָּךָ, וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:

(ח) שָׁתָה עֲזוֹנֵתֵינוּ לְנִגְדֶךָ, עַל־מִנּוּ לְמֵאוֹר
פְּנֶיךָ:

(ט) כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ, כְּלֵינוּ
שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגְהָה:

(י) יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם
בְּגִבּוֹרֵת שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַהֲבָם עָמַל
וְאוֹן, כִּי גַז חִישׁ וַנַּעֲפָה:

(יא) מי יודע עז אפך, וכיראתך עברתך:

(יב) למנות ימינו בן הודע, ונבא לבב

חכמה:

(יג) שובה יהוה עד מתי, והנחם על

עבדיך:

(יד) שבענו בבקר חסדך, ונרננה

ונשמחה בכל ימינו:

(טו) שמחנו כימות עזיתנו, שנות ראינו

רעה:

(טז) יראה אל עבדיך פעלך, והדרך על

בניהם:

(יז) ויהי נעם אדני אלהינו עלינו,

ומעשה ידינו בוננה עלינו, ומעשה

ידינו בוננהו:

קה

(א) הודו ליהוה קראו בשמו, הודיעו
בעמים עלילותיו:

(ב) שירו לו זמרו לו, שיחו בכל
נפלאותיו:

(ג) התהלכו בשם קדשו, ישמח לב
מבקשי יהוה:

(ד) דרשו יהוה ועזו, בקשו פניו תמיד:

(ה) זכרו נפלאותיו אשר עשה, מפתיו
ומשפטי פיו:

(ו) זרע אברהם עבדו, בני יעקב בחיריו:

(ז) הוא יהוה אלהינו, בכל הארץ
משפטיו:

(ח) זכר לעולם בריתו, דבר צנה לאלף
דור:

(ט) אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם, וַיִּשְׁבּוּעַתּוֹ
לְיִשְׁחָק:

(י) וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק, לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם:

(יא) יֵאמֹר לְךָ אֵתֵן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֶבְל
נַחֲלֹתְכֶם:

(יב) בְּהִיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר, כְּמַעַט וְגָרִים
בָּה:

(יג) וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל
עַם אֲחֵר:

(יד) לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעִשְׂקָם, וַיּוֹכַח
עֲלֵיהֶם מְלָכִים:

(טו) אֵל תִּגְעוּ בְּמִשְׁחֵי, וְלִנְבִיאֵי אֵל
תִּרְעוּ:

(טו) וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל מַטֵּה
לֶחֶם שָׁבַר:

(יז) שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעֶבֶד נַמְכָר
יוֹסֵף:

(יח) עָנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ, בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ:

(יט) עַד עֵת בָּא דְבָרוֹ, אִמְרַת יְהוָה
צָרְפָתָהּ:

(כ) שָׁלַח מֶלֶךְ וַיִּתִּירָהּ, מִשָּׁל עַמִּים
וַיַּפְתִּיחֶהּ:

(כא) שָׁמוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנִיָּנוֹ:

(כב) לְאִסּוּר שָׁרְיוֹ בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקִנְיוֹ יַחֲכֵם:

(כג) וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם, וַיַּעֲקֹב נָר
בְּאֶרֶץ חָם:

(כד) וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד, וַיַּעֲצֵמָהּ מִצְרַיִם:

(כה) הַפֶּךְ לָבֶם לְשָׁנָא עֲמוֹ, לְהַתְּנִיבֵל
בְּעִבְדֵי:

(כו) שְׁלַח מִנְּשָׁה עֲבָדוֹ, אֶהְרֵן אֲשֶׁר בָּחַר
בוֹ:

(כז) שְׁמוֹ בָּם דְּבַרֵי אֶתוֹתָיו, וּמִפְתֵּימִם
בְּאֶרֶץ חָם:

(כח) שְׁלַח חֲשֹׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ, וְלֹא מָרוּ אֶת
דְּבָרוֹ:

(כט) הֶפֶךְ אֶת מַיִמֵיהֶם לְדָם, וַיָּמָת אֶת
דְּגָתָם:

(ל) שָׂרִיץ אֶרֶץ צִפְרָדַיִם, בְּחִדְרֵי
מַלְכֵיהֶם:

(לא) אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב, בְּנִים בְּכָל גְּבוּלָם:

(לב) נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֶרֶץ:

(לג) וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנָתָם, וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְבוּלָם:

(לד) אָמַר וַיָּבֵא אֶרְבֶּה, וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְפָּר:
(לה) וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאֶרְצָם, וַיֹּאכַל
פְּרֵי אֲדָמָתָם:

(לו) וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרְצָם, יְרֵאשִׁית לְכָל
אוֹנָם:

(לז) וַיּוֹצִיָאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו
בוֹשֵׁל:

(לח) שָׂמַח מְעָרִים בְּעֲאֲתָם, כִּי נָפַל
פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:

(לט) פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּךְ, וְאִשׁ לְהָאִיר לְיִלָּה:

(מ) שָׁאֵל וַיָּבֵא שָׁלוֹ, וְלָחֶם שָׁמַיִם
יִשְׁבִּיעֵם:

(מא) פָּתַח צוֹר וַיִּזְוֹבוּ מַיִם, הִלְכוּ בַּצִּיּוֹת
נָהָר:

(מב) כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ, אֶת אֲבָרָהָם
עֲבָדוּ:

(מג) וַיּוֹצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרָנָה אֶת
בְּחִירָיו:

(מד) וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל
לְאֲמִים יִירָשׁוּ:

(מה) בְּעֵבוֹר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ,
הִלְלוּהָ:

קלז

(א) עַל נִהְרוֹת בְּבַל יָשָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכִינוּ,
בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:

(ב) עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תִּלְיֵנוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ:

(ג) כּי שָׁם שְׂאֵלֹנוּ שׁוֹבֵינוּ הַבְּרִי שִׁיר
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֻחָה, שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיוֹן:
 (ד) אִיךְ נְשִׁיר אֶת שִׁיר יְהוָה, עַל אֲדַמַּת
 יִבְרָ:

(ה) אִם אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח יְמִינִי:
 (ו) תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי לְחֻבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי,
 אִם לֹא אֲעֵלָה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ
 שְׂמֻחָתִי:

(ז) זָכַר יְהוָה לְבִנְי אֲדוֹם אֶת יוֹם
 יְרוּשָׁלַיִם, הָאֹמְרִים עָרוֹ עָרוֹ עַד הַיְסוּד
 בָּהּ:

(ח) בַּת בָּבֶל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלָם
 לָךְ אֶת גְּמוּלָךְ שְׂגֻמָּתָ לָנוּ:

(ט) אֲשֶׁרִי שִׁיֵּאחֲזוּ וְנִפְּץ אֶת עֲלֵלֶיךָ אֶל
 הַסַּלַּע:

קנ

(א) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ, הַלְלוּהוּ
בְּרִקיעַ עֲזוֹ:

(ב) הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתוֹ הַלְלוּהוּ כְּרֹב
גְּדָלוֹ:

(ג) הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל
וְכִנּוֹר:

(ד) הַלְלוּהוּ בְּתֶרֶף וּמַחֹל, הַלְלוּהוּ בְּמַנִּים
וְעוּגָב:

(ה) הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע, הַלְלוּהוּ
בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:

(ו) כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה, הַלְלוּיָהּ:

לאחר סיום המזמורים יאמר שלושה פסוקים אלו:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו, יגל יעקב
ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיהוה, מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יהוה ויפלטם, יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

זאת התפלה מצאנו באמתחת הכתבים, והיא מעט הכמות ורב האיכות

רבונו של עולם, עלת העלות וסבת כל הסבות, אנת
לעלא, לעלא מן בלא, ולית לעלא מנה, דלית מחשבה
תפיסא בך כלל, ולך דומיה תהלה, ומרמם על כל ברכה
ותהלה. אותך אדרש, אותך אבקש שתחתר חתירה דרך
כבושה מאתך, דרך כל העולמות, עד ההשתלשלות שלי
במקום שאני עומד, כפי אשר נגלה לך, יודע תעלומות,
ובדרך ונתיב הזה תאיר עלי אורך, להחזירני בתשובה
שלמה לפניך באמת, כפי רצונך באמת, כפי רצון
מבחר הברואים, לבלי לחשב במחשבותי שום מחשבת
חויז ושום מחשבה ובלבול שהוא נגד רצונך, רק לדבק
במחשבות זכות צחות וקדושות בעבודתך באמת
בהשגתך ובתורתך. "הט לבי אל עדותיך", ותן לי לב
טהור לעבדך באמת. וממצולות ים תוציאני לאור גדול
חיש קל מהרה. תשועת יהוה בחרף עין, לאור באור
החיים כל ימי היותי על פני האדמה. ואזכה לחדש נעורי,
הימים שעברו בחשך, להחזירם אל הקדשה, ותהיה
יציאתי מן העולם כביאתי, בלא חטא. ואזכה לחזות
בנעם יהוה ולבקר בהיכלו, בלו אומר כבוד, אמן נצח
סלה ועד:

שאל כיה בכה לי לרדת אליך

חלטתי היקר לפניך כי נהנתי

בשד מעבודתך עליך למרתי

בני עי צר לי וישט שלי כן ביד

משה עשט קומען חוק נאטען

בגבולתך

נ ום נחנן נחנן טוטען

וביה אנגל לך מדי והוא:

נולד גלדש מוכו לקו אצלתי

נחוק עמרה חבינה ומן

ד בפנינו ממנו אפיק טוטען

כפי הנכתב רואים חדשות, התגלות
חדש בעולם!

"ג נח, בזמן שמצאתי את זה וקראתי את
זה, זה שמח אותי, אבל לא ידעתי מה זה,
ראיתי שזה פלא כזה, שזה אור גדול, אבל
לא יותר, שום פרטים. אני קראתי את זה
כמו ילד קטן שלא יודע כלום, "ג נח נחמ
נחמן מאומן", לא ידעתי יותר, רק מה
שפתוב. והיום אחרי ששים שנה נודע לי
שזה הפתק.. הוא המפתח של הנאלה! כי
בזה נגלה חדשות בעולם, רבנו הקדוש גלה
בזה הפתק התגלות חדש!

פתוב בזוהר שלעתיד יתגלה שיר של
חסד, פשוט, כפול, משלש, מרבע, ועל-ידי
זה יחזר כל העולם להשם יתברך, לתורה,
ויהיה עולם חדש. ככה פתוב בזוהר!

ורבנו הקדוש גם-כן מדבר מזה בהתורה
ב'לקוטי מוהר"ן', וגם הוא בעצמו גלה את

זֶה בְּהַתּוֹרָה שְׁלוֹ, הוּא דְבַר שְׁיֵשׁ שִׁיר יָפָה
 בָּזָה, פְּשׁוּט, כָּפוּל, מְשֻׁלָּשׁ, מְרַבֵּעַ. וְגַם־כֵּן
 יֵשׁ בָּזָה עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת, עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת
 זֶה עֲשָׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה שְׁנֵלָה עַל תְּקוּן פְּגָם
 הַבְּרִית. זֶה בְּהַשִּׁיר הַזֶּה כָּלוּל הַכֹּל בְּיַחַד,
 כֵּן. נו, צְרִיכִים סִמְנִים יוֹתֵר מִזֶּה?

וּפֶה רוֹאִים בְּפִרוּשׁ, בְּבִרור, שְׂרַבְנוּ הַקְּדוּשׁ
 מְגִלָּה כָּאֵן שֶׁהוּא הָעֵקֶר, וּמְגִלָּה אֵת זֶה לְכָל
 הָעוֹלָם, גַּם לַיהוּדִים וְגַם לַגּוֹיִים. כִּי הוּא זֶה,
 הוּא בְּעֲצָמוֹ זֶה הַשִּׁיר שִׁיתְּנָלָה לְעֵתִיד, עִם
 נְקֻדּוֹת: ג נח נחמ נחמן מאומן!

ג – זֶה פְּשׁוּט, אוֹת אַחַת.

נח – זֶה כָּפוּל, שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת.

נחמ – זֶה מְשֻׁלָּשׁ.

נחמן – זֶה מְרַבֵּעַ.

מאומן – זֶה הַמְּקוֹם שֶׁהוּא נִמְצָא, הוּא
 מאומן.

השם נחמן הוא ארבע אותיות, זה שם יק"וק, הוא כלול בהשם של השם יתברך יקו"ק, זה ארבע אותיות של השם יתברך. " - פשוט, "ק - כפול, יק"ו - משלש, יקו"ק - מרבע. שם השם יקו"ק משתף עם השם של רבנו!

ככה רבנו כתב בהתורה ח' חלק ב', הוא מגלה: "שם השם משתף בשם הצדיק. אם שם הצדיק מתפרסם בעולם, מתפרסם השם יתברך בעולם". זה הכל תלוי בפרסום שם הצדיק! ופה הוא חותם שהוא זה הצדיק של השיר פשוט כפול משלש מרבע, הוא בעצמו - הוא זה השיר. על ידי הפרסום של רבנו הקדוש - יתגלה ויתקדש שם השם.

עוד לא היה פלא כזה בעולם משום צדיק! ג נח נחמן מאומן זה דבר חדש, זה חדשות לגמרי. רק ג נח נחמן מאומן,

מספיק, זהו הכל. זה כל העולם, זה כל התורה בלה וכל ישראל, זה כל החכמות וכל.. הכל! כל הרפואות וכל הישועות, הכל בדבור אחד!

רק שיתפרסם שמו בכל העולם, זהו השם שלו – ג נח, זהו כולל בו כל הנאלה וכל הישועות כלול בזה השם, כי העקר תלוי ברבנו. העקר הנאלה, עקר ביאת המשיח תלוי בקרבת הצדיקים. שיידעו העולם שיש צדיקים כאלה – רבנו ותלמידיו, רבנו הקדוש ואנשיו. זה עקר הנאלה תלוי בזה. זה מתר להודיע, לפרסם לכל עם ישראל, [ג]. (ישראל סבא – הכל תלוי בפרסום שם הצדיק)

פְּדִיּוֹן

יניח ידיו על המעות ויאמר:

מְעוֹת, וְאֵת הַיְקוּם אֲשֶׁר בְּרַגְלֵיהֶם, צֶדֶק
 יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא, דִּינָא
 דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. שְׂרֵשׁ הַדִּינִים בִּינָה, אֲנִי בִינָה
 לִי גְבוּרָה, אִין הַדִּין נְמַתְק אֱלָא בְּשִׂרְשׁוֹ. שְׁלֵשָׁה
 יָדִים בְּבִינָה: יַד הַגְּדוּלָה, יַד הַחֲזָקָה, יַד הַרְמָה.
 שְׁלֵשׁ פְּעָמִים יַד גִּימְטְרִיא שֵׁם שֶׁל מ"ב. מ"ב
 שְׁבִיעִירָה: שֵׁם שֶׁל אָנָּא בְּכַח. מ"ב שְׁבַבְרִיאָה:
 שְׁנֵי פְּעָמִים אַקִּי"ק. מ"ב שְׁבַבְאֲצִילוֹת: הַוְי"ה
 [פְּשׁוּט], בְּמִלּוּאוֹ, וּמִלּוֹי דְּמִלּוֹי:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שְׂיִמְתְּקוּ הַדִּינִים וְהַגְּבוּרֹת
 הַקְּשׁוֹת מֵעַל (פְּלוֹנִי/ת בַּן/ת פְּלוֹנִי/ת) עַל-יְדֵי פְּלֵא
 עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא חֲסָדִים גְּדוּלִים וְרַחֲמִים גְּמוּרִים
 וּפְשׁוּטִים שְׂאִין בּוֹ תַעֲרֶבֶת דִּין כָּלָל, אָמֵן:

פְּדִיּוֹן הוּא הַמְתַּקַּת הַדִּינִים וְהוּא מוֹשִׁיעַ מִכָּל הַצָּרוֹת, כִּי עֵקֶר
 הַרְפּוּאָה עַל-יְדֵי פְּדִיּוֹן דְּוָקָא, כִּי "וְרַפָּא יַרְפָּא" (עִם שְׁתֵּי
 הַתְּבוּת) מִסְפֵּר "פְּדִיּוֹן נְפֶשׁ". (לְקו"מ ח"ב, ג.)

סדר תפלת הדרך

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי
אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותדריכנו
לשלום, ותצעידנו לשלום, ותגיענו למחוז
חפצנו לחיים ולשמחה ולשלום (ואם דעתו
לחזור באותו היום יאמר ותחזירנו לשלום) ותצילנו
מכף כל אויב ואורב ולסטים וחיזות רעות
בדרך, ומכל מיני פורעניות המתרגשות
ובאות לעולם. ותשלח ברכה והצלחה בכל
מעשה ידינו, ותתננו לחן ולחסד ולרחמים
בעיניך ובעיני כל רואינו, ותגמלנו חסדים
טובים ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע
תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יהוה, שומע
תפלה:

ויעקב הלך לדרך ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר
יעקב באשר ראם (ר"ת רפאל אוריאל מיכאל), מחנה
אלהים (נבריאל) זה, ויקרא שם המקום ההוא מחנאים:
כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: יהוה ישמר
צאתך ובואך מעתה ועד-עולם.